

Dosarul nr.3ra-1463/16

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău – S. Suvac

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Pahopol, N. Simciuc, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat către Alexandru Donici în pricina civilă la acțiunea lui Alexandru Donici împotriva Inspectoratului de Poliție Ciocana privind anularea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 23 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

Alexandru Donici s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului de Poliție Ciocana privind anularea deciziei nr. 16 din 30 octombrie 2015, restabilirea dreptului de deținere a armei și obligarea prelungirii permisului de armă (f.d. 4-5).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în baza permisului de deținere a armei începând cu octombrie 2009 este posesorul armei neletată (CZ-83, pistol cu bile de cauciuc). Pe parcursul perioadei 2009 -2015 nu a avut o încălcare a regimului privind deținerea armei și niciodată nu a aplicat-o, permisul fiindu-i prelungit la fiecare 3 ani.

La începutul lunii octombrie 2015 s-a adresat cu cerere către Inspectoratul de Poliție Ciocana mun. Chișinău cu setul de documente pentru prelungirea repetată a permisului de armă.

În baza deciziei nr. 16 din 30 octombrie 2015 s-a dispus încetarea dreptului de posesie a armei și revocarea permisului de armă pe motivul că nu întrunește condițiile prevăzute de art. 7, alin. 2, lit. e), f). g) al Legii nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă. Din argumentele refuzului reiese că este o persoană ce prezintă pericol public și se află la evidența specială a organelor de poliție, ceea ce nu corespunde realității, înrucît acesta

niciodată nu s-a aflat la evidența organelor de drept, cu atât mai mult în 2012 permisul de armă a fost prelungit.

Menționează că în anul 2003, fiind student, a fost atras la răspundere penală cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă, pentru un incident neintenționat, fără aplicarea armei și fără violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, nefiind condamnat la pedeapsă sub formă de privațiune de libertate, iar antecedentele penale au fost stinse în aprilie 2004.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 01 martie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată integral, s-a anulat decizia Inspectoratului de Poliție Ciocana nr. 16 din 30 octombrie 2015, s-a restabilit dreptul de deținere a armei, cu obligarea Inspectoratului de Poliție Ciocana să prelungească permisul de armă în privința lui Alexandru Donici (f.d. 43).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 16 martie 2016 Inspectoratul de Poliție Ciocana a depus apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 48).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 iunie 2016 s-a admis apelul declarat de inspectoratul de Poliție Ciocana, s-a anulat hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din data de 01 martie 2016, s-a adoptat o hotărâre nouă, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Donici (f.d. 75).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că în baza deciziei Inspectoratului de Poliție Ciocana nr. 16 din 30 octombrie 2015 s-a încetat dreptul de posesie a armei lui Alexandru Donici, întrucât acesta cade sub incidența art. 7, alin. 2, lit. e) al Legii nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, fiind prin sentință irevocabilă a Judecătorei Centru mun. Chișinău din data de 04 aprilie 2003 condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 15-120 alin. 2 CP (redacția 1961). Din sentință rezultă, că Alexandru Donici la comiterea infracțiunii cu intenție a unui jaf a folosit balonul cu gaze lacrimogene, care potrivit anexei nr. 1 al Legii nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, spray-urile cu gaze lacrimogene sau iritante se atribuie la categoria D – arme nesupuse autorizării.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 17 august 2016 Alexandru Donici a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea decizie contestate cu menținerea hotărârii judecătorei Ciocana mun. Chișinău din data de 01 martie 2016.

În motivarea recursului, recurentul a indicat, că instanța de apel nu a constatat, verificat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, a interpretat și

aplicat greșit legea, fiind admise erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurentului,

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 iunie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal, confirmarea despre recepționarea acesteia lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul depus la 17 august 2016 se consideră a fi depusă în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Alexandru Donici este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Alexandru Donici asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Alexandru Donici inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Alexandru Donici împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016 în pricina civilă la acțiunea lui Alexandru Donici împotriva Inspectoratului de Poliție Ciocana privind anularea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas